

Het zien van de donder, bliksem en het geluid van de ramshoorn

In Exodus 20, als God De Tien Geboden (eigenlijk 'De Tien Woorden') uitgesproken heeft lijkt zich op de berg Sinaï een combinatie voor te doen van een aardbeving en een vulkaanuitbarsting. Er klinkt een heftig lawaai, er zijn lichtflitsen en er zijn doordringende geluiden.

Opvallend is dat van de Israëlieten wel gezegd wordt dat ze dit zien, maar er wordt niet gezegd dat ze het horen. Voor ons begrip klopt dit niet. Dat ze de bliksemschichten zagen, ja, dat begrijpen wij. Maar dat ze donderslagen en het doordringende geluid van de sjofar 'zagen', gaat ons begrip te boven. Vandaar ook dat de NBV21-vertaling en Herziene Statenvertaling het hebben over 'getuigen zijn van' in plaats van 'zien'. Maar hier wordt echt alleen maar gesproken van 'zien', zoals de oude Statenvertaling en Oussoren dan ook correct weergeven.

Dit roept echter wel de vraag op waarom in de tekst niet twee woorden gebruikt worden, namelijk 'zien' en 'horen'.

Omdat we de schrijver niet om zijn mening kunnen vragen zijn wij vrij om onze eigen gedachten hierover te laten gaan. En misschien is dat ook wel de bedoeling.

Als ik me probeer voor te stellen wat hier in dit verhaal aan de hand is komen de volgende gedachten bij mij op: Het volk is getuige geweest van een indrukwekkend gebeuren. God heeft een verbond met hen gesloten en de gedragsregels van het verbond hebben zij allen kunnen horen. Daarna hebben zij geen oor meer voor natuurverschijnselen. Hoeveel geluid er ook geproduceerd wordt, dat is niets vergeleken bij wat God liet horen. Hun ogen waren niet verzadigd, want van God hadden ze niets gezien. Maar hun oren waren nog vol van zijn woorden, en andere geluiden konden daar niet aan tippen.

In Exodus 20 bevestigt God dit zien nog eens met de woorden: Jullie hebben gezien dat ik uit de hemel met jullie gesproken heb. De gehoorde woorden van de Tora komen van Mozes.

Lukas de Grootte, Juni 2024